

b. Muallim-i Ekber

Muallim-i Ekber olan Peygamberimizin (s.a.v) bir nesim-i hidayet olan o mukaddes nefesiyle, Mekke'nin afakını kaplayan dalalet ve zulumat bulutları yavaş yavaş yırtılıp dağılmaya başladı. İnsaniyet seması gitgide bir safvet ve nuraniyet kazanarak berraklaştı.

Evet, Peygamber Efendimiz (s.a.v) o devr-i cehaleti devr-i nura ve o asr-ı zulumatı asr-ı saadete tebdil etti. Kış ve buzistanı baharistana, kumistanı bostan ve bağistana çevirdi ve zamanın haşin yüzünü tebessüm eden gül çiçekleriyle güldürerek cihanın renk ve kokusunu değiştirip cennetasa bir yaza dönüştürdü.

Her fırsatta Hazret-i Peygamber'e (s.a.v) çeşitli eziyetleri reva gören müşrikleri, Peygamber Efendimiz (s.a.v) nuruyla kamaştırıyor, fedakarlık ve feragatiyle ümitsizliğe, sabır ve tahammülüyle hayrete, cesaret ve şecaatiyle dehşete düşürüyordu. Ferasetiyle sakındırıp, dehasıyla sarsıyor, tedbiriyle düşündürüp, tevekkülüyle titretiyordu. Metanetiyle korku, affıyla umut veriyor, merhametiyle nazar edip, şefkatiyle cezp ediyordu. Efendimizin bu ulvi seciyeleri ve nezihane muamelesiyle onları büsbütün kahrediyordu.

Evet, O Rehber-i Ekmel (s.a.v) ilahi hakikatleri beyan ve ifadede lisanına azami derecede dikkat ederdi. Sözlerinin tesirini kıracak nahoş hareketler yapmamaya son derece itina gösterirdi. Muhataplarının kulaklarını rencide eden kelimelerden kaçınırdı. Hususen kalplerini kıracak, nefretlerin celbedecek sözlerden sakınırdı. İyiliğe mükafatla, kötülüğe ise af ile mukabelede bulunurdu. Katiyen intikam hissi taşımazdı. Tebliğde ümmetine karşı rauf ve rahim idi.

Peygamber-i Zîşan Efendimiz (asm.) insanlara hidayet yolunu göstererek, onları kendileri gibi mahlûk olan putlara, yıldızlara, ateşe ve batıl şeylere tapmaktan kurtarıp; onlara Vahid, Ehad ve Samed olan Zat-ı Zülcelâl'i tanıttırıp, yalnız O'na ibadet edileceğini bildirip tevhidi ilan etmiştir. Zira O zat (asm.) kalplerdeki kat kat buzları eriterek, yerlerine nice gül ve meyveler yetiştirdi.

“Evet, bürhanın şahs-ı manevîsine bak: Sath-ı Arz bir mescid, Mekke bir mihrab, Medine bir minber... O bürhan-ı bahir olan Peygamberimiz Aleyhissalâtu Vesselâm bütün ehl-i imana imam, bütün insanlara hatib, bütün enbiyaya reis, bütün evliyaya seyyid, bütün enbiya ve evliyadan mürekkebe bir halka-i zikrin serzâkiri... Bütün enbiya hayattar kökleri, bütün evliya taravettar semereleri bir şecere-i nuranîyedir ki; herbir davasını, mu'cizatlarına istinad eden bütün enbiya ve kerametlerine itimad eden bütün evliya tasdik edip imza ediyorlar. Zira o, La ilahe illallah der, dava eder.”[1](#)

Evet, O'nunla (asm.) beraber olan insanlar, O'nun (asm.) bu harikulade halinden dolayı O'na (asm.) gönülden bağlanır ve aşık olurlardı. O'nu canlarından, evlatlarından ve mallarından çok severlerdi. Bediüzzaman Hazretleri bu hakikati şöyle ifade eder:

“Değil zahirî bir tasallut, belki akılları, ruhları, kalbleri, nefisleri fetih ve teshir ediyor. Mahbub-u kulûb, muallim-i ukûl, mürebbi-i nüfus, sultan-ı ervah oldu.”²

Hazret-i Peygamber (asm.) çok cömert, kerim, şefik ve rahim idi. O Zat (asm.) herkese karşı nazikane muamele eder ve hiçbir kimsenin kalbini kırmazdı. Bu ulvî hasletlerinden dolayıdır ki, herkes ona muhabbet ederdi. Medine'ye hicret ederek az zamanda bir çok fütuhata mazhar olduğu halde dünyaya asla itibar etmedi.

Hazret-i Peygamber (sav), ahit ve va'dinde sabit, sözünde sadık idi. Sadelik ve samimiyet O'nun başlıca seciyelerinden idi. Fazileti fazilet olduğu için severdi. O'ndaki bütün ahlâk-ı haseneler, kendi kesbi ile değil, yaratılışında mevcut idi. Bundan dolayıdır ki, O (sav) alicenap bir ruha sahip idi. İnsanların en küçük sıkıntılarına bile fevkaledede müteessir olurdu. Geçmiş peygamberlerin her biri, ancak muayyen bir sahada muvaffak olmuşken, Peygamber Efendimiz, (sav) insanı kemâle erdiren ulvî seciyelerin hepsinde örnek şahsiyet olmuştur.

Hız Musa'nın mertliği, Hız Harun'un şefkati, Hız Yuşa'nın şecâati, Hız Eyyub'un sabrı, Hız Davud'un cesareti, Hız Süleyman'ın azamet ve saltanatı, Hız Yahya'nın sadeliği ve ubudiyeti, Hız İsa'nın tevazusu ve Hız Yusuf'un iffet ve güzelliği en mükemmel bir surette Hazret-i Peygamberin (sav) şahsında cem olmuştur.

Dipnotlar:

¹ [Sözler, s. 235.](#)

² [Sözler, s. 237.](#)